

A százlábú Fidesz

VISSZHANG - LXI. évfolyam, 46. szám, 2017. november 17.

Érdekes eszmefuttatást közölt a *Magyar Nemzet*ben (október 25.) Csizmadia Ervin politológus, aki szerint a Fidesz „száz lábbal, stabilan áll a történelemben”. Kérdés: milyen alapokon állnak ezek a lábak? Kétségtelen, hogy a Fidesz politizálása rendkívül mozgalmas, ugyanakkor az ellenzéki pártok téziseit még nagyítóval sem lehet megtalálni. Nézetem szerint azok a jellegzetességek, melyek a Fidesz ténykedését ma jellemzik, semmiképpen nem tekinthetők pozitívnak. Sikerült nemzetközi kapcsolatainkat a demokratikus országokkal a legmélyebb szintre süllyeszteni, ma az EU fenegyereke lettünk, mely örömmel veszi az unió pénzügyi támogatását, de nem hajlandó elvárásait teljesíteni. Nézetem szerint egy „történelmünkben száz lábon álló” párthoz méltatlan, hogy óriási összegeket áldozzon annak elhitézésére, hogy a magyar ellenzék Soros támogatja, aki a migránsok befogadására buzdításával tönkre akarja tenni nemcsak hazánkat, hanem az Európai Uniót is.

Hogy a Fidesz hány lábbal áll máris a magyar történelemben, nem tudom megítélni, de ezt Csizmadia Ervin sem tudhatja. Amit tudunk, az az, hogy a Fidesz minden eszközt megragad, hogy népszerűségét, elfogadottságát növelje, az ellenzék széttagozottságát elősegítse, hogy a legközelebbi választáson is győzelmet arasson. Nézetem szerint az teljesen természetes, hogy az ellenzék elsődleges célja: „*Orbának mennie kell*” és „*az önkényuralomnak véget kell vetni*”. Mindez komoly célkitűzésnek és programnak is tekinthető. Úgy azonban semmiképpen sem érhető el, ha az ellenzék csupán erről elmélkedik és álmodozik, de nem tesz semmit ennek megvalósítása érdekében.

Kétségtelen, hogy manapság a figyelem egyre inkább a politikusok személyisége felé fordul, aminek egyik oka, hogy a kormányt egy dinamikus, önhatalmú politikus vezeti, aki ideológiától, politikai elmélkedéstől függetlenül, mindenáron szeretné megtartani a kormányrudat, a további kormányzás lehetőségét. Ha emlékezetem nem csal, a Fidesz részletes programját az elmúlt évtizedben sem ismertük meg, mint ahogy ma is jó esély van arra, hogy a program, a cél most is csupán az, hogy „folytatjuk”. Ennek elérése érdekében a Fidesz mindent bevet, az ideológiai köpönyegforgatástól sem riad vissza. Az nézetem szerint teljesen természetes, hogy az ellenzéki mozgalmak egyik célja a „demokratikus intézményépítés”. Ennek megvalósítása érdekében elkerülhetetlen lépésként le kell váltaniuk a kormányt. Enélkül az égvilágon semmiféle változás nem érhető el, nem valósítható meg.

Csizmadia Ervin szerint a kormányzó párt alaposan megvetette a lábát, az ellenzékkel szemben stabilan áll a történelemben. Az elmúlt években generációs pártból történelmi párttá avanszált. Nézetem szerint a magyar választók nagy részét ez nem foglalkoztatja. A többséget kizárólag az érdekli, mennyire hatékonyan, mennyire demokratikusan vezeti a Fidesz az országot. Kormányzása a ma élő lakosság számára előnyös vagy nem, a többséggel szemben mennyire él vissza hatalmával. Politikusai kihasználják-e a lehetőséget, hogy az ország rovására meggazdagodjanak, vagy ellen tudnak állni a csábításnak? A rendelkezésére álló pénzüsszeget hatékonyan az ország gazdagodására, fejlődésére, az állampolgárok jólétére fordítja, vagy hatalomban lévő, hozzájuk hű barátok, politikusok kedvteljesülésének (például stadionépítés) kielégítésére.

Kérdés, hogy a kormány fennmaradása érdekében a hátralévő időben ezt a kormányprogramot kellene intenzifikálni, vagy változtatni kellene a Fidesznek a politikáján. A választók megelégednek a hangzatos frázisokat és megvonják a bizalmat, a támogatást a kormánypárttól. Ha a Fidesz meg akarja tartani a kormányrudat, nem arra kellene törekednie, hogy a választók tisztánlátását gátolja, hogy az ország pénzéből milliárdokat fektessen be egy hamis, Sorosra koncentrált kampányba, hogy az ellenzéki média

minden csatornáját befagyassza, hanem a demokratikus intézkedések sokaságával kellene a hazai és nemzetközi közvélemény elismerését elérnie.

Ha ez nem történne meg, akkor akárhány lábon áll is a Fidesz jelenleg, csak idő kérdése, mikor csúszik ki lába alól a talaj. Tetteinek értékelését meg bízunk a történelemre.

(A szerző a „Stádium 28” akadémiai kör tagja)